SỐ 451

KINH DƯỢC SƯ LƯU LY QUANG THẤT PHẬT BẢN NGUYỆN CÔNG ĐỨC

Hán dịch: Đời Đường, Tam tạng Sa-môn Nghĩa Tịnh, chùa Phật quang.

QUYỂN THƯỢNG

Tôi nghe như vầy:

Một thời, Đức Phật đi hóa độ ở các nước, đến thành Quảng nghiêm, dừng lại dưới cây Nhạc âm, cùng với tám ngàn vị đại Tỳ-kheo, ba vạn sáu ngàn vị Đại Bồ-tát như: Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi, Bồ-tát Quán Tự Tại, Bồ-tát Từ Thị, Bồ-tát Thiện Hiện, Bồ-tát Đại Tuệ, Bồ-tát Minh Tuệ, Bồ-tát Sơn Phong, Bồ-tát Biện Phong, Bồ-tát Trì Diệu Cao Phong, Bồ-tát Bất Không Siêu Việt, Bồ-tát Vi Diệu Âm, Bồ-tát Thường Tư Duy, Bồ-tát Chấp Kim Cang... các vị Đại Bồ-tát như vậy làm thượng thủ, cùng với các quốc vương, đại thần, Bà-la-môn, cư sĩ, tám bộ chúng trời, rồng... người và phi nhân... hội đủ, vô lượng đại chúng cung kính vây quanh để nghe Phật thuyết pháp. Văn tự và ý nghĩa nơi pháp ấy ban đầu, chặng giữa và kết thúc đều khéo léo, vi diệu, hoàn toàn thanh tịnh, đầy đủ tướng phạm hạnh trong sáng, giáo hóa khiến được lợi ích, hoan hỷ và làm cho tất cả đều đầy đủ hạnh nguyện vi diệu, đạt đến đại Bồ-đề.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Pháp vương tử Mạn-thù-thất-lợi nương nơi oai thần của Phật, từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa áo bày vai phải, gối bên phải quỳ sát đất, chắp tay cung kính bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Hôm nay, có vô lượng đại chúng trời, người... vì muốn nghe pháp nên đều đã vân tập. Chỉ có chư Phật Thế Tôn mới biết rõ được chư Phật ở các cõi nước từ lúc mới phát tâm cho đến nay, trải qua vô lượng kiếp nhiều như cát bụi. Cúi xin Đức Như Lai vì chúng con và chúng sinh thời tượng pháp ở đời vị lai mà thể hiện tâm Từ bi, diễn nói tướng sai biệt về danh hiệu, bản nguyện, công đức, cõi nước trang nghiêm và phương tiện thiện xảo của chư Phật, khiến cho người được nghe tiêu trừ nghiệp chướng, cho đến không thoái chuyển nơi đạo Bồ-đề.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn khen ngợi Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi:

–Lành thay! Lành thay! Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Ông có tâm Từ bi rộng lớn, thương xót, nhớ nghĩ đến chúng sinh với vô lượng nghiệp chướng, các thứ bệnh tật, lo buồn, khổ não, muốn cho họ được an lạc nên thỉnh cầu Như Lai giảng nói về danh hiệu, bản nguyện, công đức và cõi nước trang nghiêm của chư Phật, nhờ năng lực, oai thần của Như Lai nên khiến ông thưa hỏi về điều này. Nay, ông hãy lắng nghe và khéo tư

duy, Như Lai sẽ giảng nói.

Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi thưa:

–Bạch Thế Tôn! Cúi xin Như Lai giảng nói, chúng con xin lãnh hội.

Đức Phật bảo Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi:

–Về phương Đông, cách đây bằng số cõi Phật nhiều như số cát trong bốn sông Hằng, có thế giới tên là Quang thắng, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Cát Tường Vương gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Đức Phật ấy có vô lượng ức chúng Bồ-tát không thoái chuyển vây quanh, an tọa trên tòa sư tử trang nghiêm bằng bảy báu thù thắng, đẹp đẽ, hiện đang thuyết pháp.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Cõi nước của Đức Phật ấy trang nghiêm thanh tịnh, rộng lớn hàng trăm ngàn do-tuần, dùng vàng chiêm bộ làm đất, bằng phẳng, mềm mại, không khí thơm như hương cõi trời, không có các cõi ác và tên người nữ, cũng không có ngói, sỏi, cát, đá, gai gốc; cây báu thẳng hàng, hoa quả sum suê, có nhiều ao tắm đều dùng vàng, bạc, trân châu và các loại báu làm thềm.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Chư Bồ-tát ở cõi nước ấy đều từ hoa sen bảy báu hóa sinh. Do đó, thiện nam, thiện nữ nào có lòng tin thanh tịnh, đều nên nguyện sinh về cõi nước của Đức Phật ấy.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đức Phật ấy từ lúc mới phát tâm đến khi thực hành đạo Bồ-tát, đã phát tám nguyện lớn. Những gì là tám?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, nếu có chúng sinh bị các bệnh tật bức bách thân thể như: bệnh nóng sốt, các thứ độc hại, yêu quái khởi lên, hoặc ma chết... quấy nhiễu, mà có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ thần lực này, các bệnh khổ của người ấy đều được tiêu trừ, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, có chúng sinh nào bị các bệnh khốn khổ như: đui, điếc, câm, ngọng, bệnh hủi, điên cuồng...; nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ thần lực này, người ấy được các căn đầy đủ, các bệnh đều tiêu trừ, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, có chúng sinh nào bị tham, sân, si trói buộc, tạo tội vô gián và làm các việc ác, chê bai chánh pháp, không tu các pháp thiện, sẽ bị đọa vào địa ngục, chịu nhiều khổ sở; nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ diệu lực này, khiến cho tội vô gián và các nghiệp chướng của người ấy đều được tiêu diệt, không có chúng sinh nào bị đọa vào đường ác, thường được sinh ở cõi trời, người thù thắng, an lạc, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, có chúng sinh nào thiếu thốn về y phục, thực phẩm, chuỗi ngọc, giường chiếu, tài sản, châu báu, hương hoa và âm nhạc...; nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ thần lực này, người ấy không còn thiếu thốn, tất cả của cải đều đầy đủ, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ năm: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, có chúng sinh nào bị gông cùm xiềng xích, bị hình phạt về roi vọt, chịu các khổ não, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ năng lực này, người ấy liền được thoát khỏi các khổ đau, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ sáu: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, có chúng sinh nào ở chỗ nguy hiểm, hoạn nạn, bị các loài thú dữ như: gấu, sư tử, hổ, báo, chó sói, rắn độc, bò cạp... làm hại, hoặc muốn giết người ấy nên rống lên tiếng lớn, hoặc khi chịu các khổ đau, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ năng lực này, người ấy liền được thoát khỏi sự sợ hãi, các thú dữ đều khởi tâm Từ, người ấy thường được an lạc, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ bảy: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, có chúng sinh nào do tranh cãi, kiện tụng mà dấy khởi phiền não, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ năng lực này, mọi tranh cãi, kiện tụng đều được dứt hẳn, cùng hướng về tâm Từ, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tám: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng, có chúng sinh nào đi trên sông, biển gặp bão ập đến, nhưng ghe thuyền của họ không thể cập vào bến bãi, nên họ rất kinh sợ, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu tôi, thì nhờ năng lực này, tùy theo tâm nguyện của người ấy, ghe thuyền liền được đến nơi an ổn, nên người ấy rất vui mừng, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đó là tám nguyện lớn vi diệu mà Đức Phật Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác ấy đã phát nguyện khi Ngài còn thực hành đạo Bồ-tát. Lại nữa, Đức Thế Tôn ấy, từ lúc mới phát tâm, đã thường dùng định lực để giáo hóa chúng sinh, cúng dường chư Phật, làm trang nghiêm các cõi Phật. Hàng Bồ-tát quyến thuộc của Ngài thảy đều đầy đủ, phước đức của các vị không thể nghĩ bàn, tất cả hàng Thanh văn và các bậc Độc giác, dù trải qua nhiều kiếp cũng không thể nói hết được, chỉ trừ Bồ-tát bổ xứ thành Phật.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Nếu thiện nam, thiện nữ nào có lòng tin, hoặc vua, đại thần, trưởng giả, cư sĩ... mà có tâm mong cầu phước đức, đoạn trừ các phiền não, nên xướng lên danh hiệu của Đức Phật ấy, đọc tụng kinh điển này, hoặc luôn chí tâm tôn trọng, cung kính cúng dường Đức Như Lai kia thì hết thảy tội ác, nghiệp chướng và các bệnh tật của người ấy đều được tiêu diệt, mong cầu điều gì thì đều được như ý, tâm không hề thoái chuyển, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề vô thượng.

Lại nữa, này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Về phương Đông, cách đây bằng số cõi Phật nhiều như số cát trong năm sông Hằng, có thế giới tên là Diệu bảo, Đức Phật hiệu là Bảo Nguyệt Trí Nghiêm Quang Âm Tự Tại Vương gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác... có vô lượng ức Bồ-tát vây quanh, hiện đang thuyết pháp. Ngài đều giảng nói về ý nghĩa sâu xa vi diệu của pháp Đại thừa.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đức Phật ấy, từ lúc mới phát tâm cho đến khi thực hành đạo Bồ-tát, đã phát tám nguyện lớn. Những gì là tám?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào làm kinh doanh, nghề nông hoặc buôn bán... khiến tâm bị loạn động, không thể tu theo đạo giải thoát và pháp thiện thù thắng, đối với sinh tử không thể nào thoát khỏi, lúc nào cũng chịu khốn khổ không cùng tận, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu của tôi, thì nhờ năng lực này, các thứ y phục, thực phẩm, vật dụng cần thiết cho đến vàng, bạc, châu báu... tùy theo ý nguyện của người ấy đều được đầy đủ, những căn lành của người ấy đều được tăng trưởng, không hề bỏ tâm Bồ-đề, được thoát khỏi tất cả các sự khổ nơi đường ác, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, nếu chúng sinh ở các thế giới khắp mười phương bị lạnh, nóng, đói khát giày vò, chịu nhiều

khổ sở, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu của tôi, thì nhờ thần lực này, những nghiệp ác đời trước của người ấy đều được tiêu diệt, không còn khổ đau, hưởng an lạc của trời, người, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, trong các thế giới khắp mười phương, có người nữ nào bị tham lam, dâm dục, phiền não che lấp tâm trí, lúc mang thai thì nhàm chán điều ác, lúc sắp sinh chịu nhiều khổ đau, nếu được nghe danh hiệu của tôi hoặc chí tâm nhớ nghĩ đến, thì nhờ năng lực này, các sự khốn khổ của người ấy đều được tiêu trừ, bỏ thân này rồi, thường được làm thân người nam, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào cùng với cha mẹ, anh em, chị em, vợ con, quyến thuộc và bạn bè đi vào nơi nguy hiểm, bị giặc làm hại, chịu mọi khốn khổ, nếu được tạm nghe danh hiệu của tôi hoặc nhớ nghĩ đến, thì nhờ thần lực này, họ được thoát khỏi tai nạn, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ năm: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào đi trong đêm tối, tạo tác các nghiệp, bị quỷ thần ác quấy nhiễu nên rất lo buồn, khổ sở, nếu được tạm nghe danh hiệu của tôi hoặc nhớ nghĩ đến, thì nhờ thần lực này, người ấy từ đêm tối gặp được ánh sáng, khiến các quỷ thần ác khởi tâm Từ, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ sáu: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào làm các điều ác, không tin Tam bảo, trí tuệ kém cỏi, không tu pháp thiện, không tu tập theo các căn, lực, giác chi, Thánh đạo, niệm, định và tổng trì..., nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu của tôi, thì nhờ năng lực này, trí tuệ của người ấy dần dần được tăng trưởng, có thể tu tập theo ba mươi bảy phẩm trợ đạo, tin sâu xa đối với ba ngôi Tam bảo, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ bảy: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào thích sự thấp kém, tu tập theo đạo của hàng Nhị thừa, quay lưng với đạo Bồ-đề vô thượng thắng diệu, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu của tôi, thì được bỏ kiến chấp đối với Nhị thừa, không thoái chuyển nơi đạo Vô thượng giác, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tám: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào gặp kiếp sắp hoại, khi nạn lửa sắp phát khởi nên rất lo sợ, buồn khổ, khóc than, do sức nơi nghiệp ác đời trước của người ấy nên mới chịu các khổ sở, không có chốn nương tựa, nếu có thể chí tâm xướng lên danh hiệu của tôi, thì mọi lo buồn, khốn khổ của người ấy đều được tiêu diệt, được an lạc, mát mẻ. Sau khi lâm chung, người ấy được sinh vào cõi nước của tôi, hóa sinh từ hoa sen, thường tu pháp thiện, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đó là tám nguyện lớn vi diệu của Đức Phật Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác ấy đã phát nguyện khi còn thực hành đạo Bồ-tát. Lại nữa, cõi Phật mà Đức Như Lai ấy cư trú rộng lớn, trang nghiêm, thanh tịnh, đất bằng phẳng như lòng bàn tay, cây thơm quý báu cõi trời xếp thẳng hàng, hoa trời rải khắp, nhạc trời trổi vang, các linh đẹp cõi trời treo khắp nơi, tòa sư tử được trang hoàng bằng báu cõi trời, các ao tắm đẹp được trang hoàng bằng thềm báu cõi trời, đất ở cõi ấy mịn màng, không có ngói, gạch, không có người nữ và các phiền não, đều là chúng Bồ-tát không thoái chuyển, từ hoa sen hóa sinh, nếu khi nào khởi niệm thì thức ăn uống, y phục và

các vật dụng cần thiết đều tùy theo ý muốn mà hiện ra. Do đó, cõi nước ấy có tên là Diệu Bảo.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Nếu thiện nam, thiện nữ nào có lòng tin hoặc quốc vương, vương tử, đại thần, phụ tướng và các thể nữ trong cung... suốt ngày đêm siêng năng, chí tâm cung kính, cúng dường Đức Phật Thế Tôn ấy và xướng lên danh hiệu, hoặc làm hình tượng, dùng hương hoa, âm nhạc, hương đốt, hương bột, hương xoa để cúng dường, thanh tịnh trang nghiêm suốt bảy ngày, giữ gìn tám giới, khởi tâm Từ bi đối với chúng sinh, để nguyện sinh về cõi nước kia, thì người ấy sẽ được Đức Phật Thế Tôn và chúng Bồ-tát ở cõi kia hộ niệm, khiến tất cả nghiệp chướng của họ đều được tiêu trừ, không hề thoái chuyển nơi đạo Bồ-đề vô thượng, dần dần giảm nhẹ tham, sân, si, không có các bệnh khổ, tuổi thọ tăng thêm, tùy theo sự mong cầu đều được như ý, những người tranh cãi, oán thù đều phát khởi tâm hoan hỷ, bỏ thân này rồi, được sinh vào cõi nước ấy, từ hoa sen hóa sinh ra. Ngay lúc hóa sinh, vị ấy hiểu rõ tất cả các niệm, định, tổng trì...

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Ông nên biết, danh hiệu của Đức Phật ấy có vô lượng công đức như vậy, nếu được nghe thì tất cả sự mong cầu đều được thành tựu.

Lại nữa, này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Về phương Đông, cách đây bằng số cõi Phật nhiều như số cát trong sáu sông Hằng, có thế giới tên là Viên mãn hương tích, Đức Phật hiệu là Kim Sắc Bảo Quang Diệu Hạnh Thành Tựu, gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác..., có vô lượng ức vạn Bồ-tát vây quanh, hiện đang thuyết pháp. Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đức Như Lai ấy, từ lúc mới phát tâm đến khi thực hành đạo Bồ-tát, đã phát bốn nguyện lớn. Những gì là bốn?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tạo tác đủ các nghiệp về giết hại như giết hại các chúng sinh... do nghiệp ác này mà chịu khổ nơi địa ngục, giả sử được làm thân người thì mạng sống ngắn ngủi, chịu nhiều tật bệnh, hoặc gặp tai nạn về lửa, nước, dao độc làm bị thương, chịu sự chết đau đớn, nếu được nghe danh hiệu của tôi hoặc chí tâm trì niệm, thì nhờ năng lực này, các nghiệp ác của người ấy đều được tiêu diệt, không còn bệnh tật, sống lâu, không bị chết oan, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tạo các nghiệp ác, trộm cắp tài sản của người khác, sẽ bị đọa vào cõi ác, nếu được làm người thì sinh vào nhà bần cùng, y phục, thực phẩm đều thiếu thốn, thường chịu các điều khổ sở, nếu được nghe danh hiệu của tôi hoặc chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, tất cả nghiệp ác của người ấy đều được tiêu trừ, không còn thiếu thốn về y phục, thực phẩm, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào đánh chiếm lẫn nhau, hoặc là kẻ thù, hiềm khích thù oán, nếu được nghe danh hiệu của tôi hoặc chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, mọi người đều khởi tâm Từ giống như cha mẹ, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào bị tham dục, sân hận, ngu si trói buộc, hoặc bảy chúng nam nữ xuất gia, tại gia... hủy phạm giới cấm mà Như Lai đã chế ra, tạo các nghiệp ác, sẽ bị đọa vào địa ngục, chịu các quả báo khổ, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, nghiệp ác của người ấy đều được tiêu trừ, dứt sạch các phiền não, tôn trọng, giữ gìn giới luật, luôn khéo léo giữ gìn thân, lời nói và tâm không bao giờ thoái

chuyển, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đó là bốn nguyện lớn vi diệu của Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác đã phát nguyện khi còn thực hành đạo Bồ-tát.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Lại nữa, cõi nước của Đức Phật ấy rộng lớn, trang nghiêm, thanh tịnh, đất bằng phẳng như lòng bàn tay, đều được làm bằng châu báu, thường thoảng hương thơm như hương Chiên-đàn quý. Lại có cây thơm xếp thẳng hàng, các loại ngọc báu, chuỗi ngọc quý đẹp đẽ của cõi trời rũ xuống khắp nơi, có nhiều ao tắm được trang hoàng bằng báu cõi trời, nước thơm tràn đầy, có đủ các công đức, tơ lụa đẹp đẽ giăng khắp bốn phía, khắp các nẻo đường đều trang nghiêm. Hết thảy chúng sinh không có phiền não và lo buồn, đau khổ, cũng không có người nữ, phần đông là chúng Bồ-tát an trụ nơi các địa, các nhạc cụ thù thắng không gõ mà tự tấu lên, giảng nói pháp Đại thừa vi diệu, sâu xa. Chúng sinh nào được nghe âm thanh này thì không hề thoái chuyển nơi quả vị Bồ-đề vô thượng.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Do nguyện lực thuở xưa theo các phương tiện thiện xảo nên đã thành tựu cõi nước đều đầy đủ, trang nghiêm, Đức Như Lai ấy ngồi nơi tòa Bồ-đề, suy nghĩ như vầy: Đời vị lai, có chúng sinh nào bị tham, sân, si trói buộc, các bệnh tật bức bách, bị oán thù làm hại, hoặc bị chết oan, hoặc do nghiệp ác phải đọa vào địa ngục, vô cùng khổ sở, Đức Phật ấy thấy chúng sinh khổ đau như vậy, vì muốn diệt trừ nghiệp chướng cho họ nên đã nói thần chú này, khiến cho chúng sinh thọ trì, trong đời này được lợi ích lớn, không còn khổ đau, an trụ nơi quả vị Bồ-đề:

–Đát điệt tha tất đệ tất đệ, tô tất đệ, mô chiết nễ mộc sát nễ, mang yết lệ, tứ lan nhã yết bính hạt thứ đát na, yết bính, tát bà át tha bà đãn nễ, bát la ma át tha, bà đãn nễ mạt nại tế, mạc ha mạt nại tế, át bộ đế át thất bộ đế, tỳ đa bà duệ, tô bạt nê khứ, bạt la ham ma, cù hiệp khứ, bạt la ham ma trụ hiệp đế, tát bà át thế số, a bát la tráp đế tát bạt đát la, a bát sát để hiết đế, chiết đổ sát, sắt trí bột đà câu chi, bà hiệp đế, nạp ma sa bà, đát tha yết đa nam, sa ha.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói thần chú có oai lực lớn này xong, trong chúng có các bậc Đại Bồ-tát, bốn vị Thiên vương, Đế Thích, Phạm vương... đều khen ngợi:

–Lành thay! Lành thay! Đức Thế Tôn có tâm Từ bi lớn mới có thể giảng nói về thần chú có năng lực lớn của Đức Như Lai đời quá khứ như vậy, vì muốn tạo lợi ích cho vô lượng chúng sinh, làm khô cạn biển phiền não, đạt đến bờ Niết-bàn, diệt trừ tật bệnh, mọi mong cầu của chúng sinh đều được đầy đủ.

Đức Phật bảo đại chúng:

–Nếu thiện nam, thiện nữ nào có lòng tin thanh tịnh, hoặc quốc vương, vương tử, đại thần, tể tướng, các thể nữ trong cung... mong cầu phước đức, thì đối với thần chú này, nên khởi tâm kính tin, hoặc đọc tụng, giảng nói ý nghĩa của thần chú cho người khác, luôn khởi tâm Từ bi lớn đối với các chúng sinh, suốt ngày đêm dùng hương hoa, đèn đuốc ân cần, tôn trọng cúng dường, nên tắm rửa sạch sẽ, giữ gìn tám giới, chí tâm nhớ nghĩ, đọc tụng, thì những nghiệp chướng cực nặng nhiều vô lượng của người ấy đều được tiêu trừ, hiện tại không còn phiền não, lúc sắp lâm chung được chư Phật hộ niệm, liền được sinh về cõi nước ấy, từ hoa sen hóa sinh.

Lại nữa, này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Về phương Đông, cách đây bằng số cõi Phật nhiều như số cát trong bảy sông Hằng, có thế giới tên là Vô ưu, Đức Phật ở đấy hiệu là Vô Ưu Tối Thắng Cát Tường, đầy đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác... hiện đang thuyết pháp cho chúng sinh.

Lại nữa, cõi Phật của Đức Như Lai ấy cư trú rộng lớn, trang nghiêm, thanh tịnh, đất bằng phẳng như lòng bàn tay, đều do châu báu làm thành, mịn màng, mềm mại, thường thoảng hương thơm, không lo buồn, không có những âm thanh đau khổ, xa lìa phiền não, cũng không có các cõi ác và tên gọi người nữ, khắp nơi đều có thềm bằng vàng ròng, ao tắm thì có nước thơm tràn đầy, cây báu thẳng hàng, hoa trái sum suê, các nhạc cụ thù thắng vi diệu không gõ mà tự trổi lên, công đức trang nghiêm giống như cõi nước Vô lượng thọ nơi thế giới Cực lạc ở phương Tây.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đức Thế Tôn ấy lúc còn thực hành đạo Bồ-tát có phát ra bốn nguyện lớn. Những gì là bốn?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào thường bị lo buồn, khổ đau trói buộc, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, những lo buồn, khổ đau của người ấy đều được tiêu diệt, lại được sống lâu, an ổn, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tạo các nghiệp ác, bị đọa vào những nơi tối tăm như địa ngục vô gián, hoặc trong các địa ngục lớn, chịu đủ sự thống khổ, nhưng do thân đời trước, người ấy được nghe danh hiệu của tôi, khi đó, từ thân tôi phóng ra ánh sáng chiếu đến người đang chịu khổ, nhờ thần lực này, nên lúc người ấy thấy ánh sáng thì các nghiệp chướng đều tiêu diệt, được thoát khỏi khổ đau, sinh trong loài người, cõi trời, theo ý muốn mà được an lạc, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tạo các nghiệp ác như sát sinh, trộm cắp, tà dâm... ngay trong đời này phải chịu khổ về đao, gậy đánh đập, sẽ bị đọa vào cõi ác, nếu được làm thân người thì mạng sống ngắn ngủi, nhiều bệnh tật, sinh vào nhà nghèo hèn, luôn thiếu thốn y phục, thực phẩm, thường bị các sự khổ sở như lạnh, nóng, đói khát... thân thể không được sạch sẽ, nếu có quyến thuộc thì đều là những người không hiền lương, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, tất cả sự nguyện cầu của người ấy về thực phẩm, y phục... đều được đầy đủ, được thân sáng tươi, đẹp đẽ như thân chư Thiên, gặp được quyến thuộc tốt, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào thường bị Dạ-xoa và các quỷ thần ác quấy nhiễu, hoặc bị đoạt hết tinh khí, phải chịu các khổ đau, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm nhớ nghĩ đến thì nhờ thần lực này, các Dạ-xoa... thảy đều tránh xa và chúng đều khởi tâm Từ, người ấy được thoát khỏi các khổ, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đó là bốn nguyện lớn vi diệu mà Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác ấy đã phát nguyện. Chúng sinh nào được nghe danh hiệu của Đức Phật ấy, suốt ngày đêm xướng lên danh hiệu cho đến lễ bái, kính trọng, chí tâm cúng dường thì chúng sinh ấy được phát khởi tâm Từ bi, tiêu trừ nghiệp chướng, thoát khỏi lo buồn, khổ đau, không bệnh tật, được sống lâu, đạt được trí túc mạng, ở cõi chư Phật, từ hoa sen hóa sinh, thường được chư Thiên ủng hộ. Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Trì niệm danh hiệu của Đức Phật ấy thì có thể sinh khởi phước đức vô lượng như vậy. Công đức thù thắng trang nghiêm nơi cõi nước và nguyện lực của Đức Phật ấy, hàng Thanh văn, Độc giác đều không thể biết được, chỉ trừ Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác.

Lại nữa, này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Về phương Đông, cách đây bằng số cõi Phật

nhiều như số cát trong tám sông Hằng, có thế giới tên là Pháp tràng, Đức Phật ở đấy hiệu là Pháp Hải Lôi Âm, đầy đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác... hiện đang thuyết pháp.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Cõi nước của Đức Phật ấy thanh tịnh, không nhơ uế, đất đai bằng phẳng do pha lê làm thành, thường phát ra ánh sáng, tỏa hương thơm ngào ngạt, dùng ngọc báu đế thanh làm thành quách, khắp các nẻo đường, các bậc thềm đều làm bằng vàng bạc; lâu đài, cung điện, nhà cửa, cửa ngõ, cửa sổ, lan can... đều được trang hoàng bằng đủ loại báu, hương thơm cõi trời, cây báu thẳng hàng khắp chốn, trên các cành cây treo tơ lụa cõi trời, khắp nơi lại có linh báu rũ xuống, gió nhẹ thổi đến khiến phát ra âm thanh cực hay, diễn nói về vô thường, khổ, không, vô ngã, chúng sinh nghe rồi, không còn sự trói buộc của tham dục, dần dần trừ được tập khí, đạt được định sâu xa. Lại có hương hoa đẹp đẽ, thơm lừng ở cõi trời đan xen rưới xuống, bốn phía của cõi ấy có tám ao tắm, đáy ao được trải cát bằng vàng, nước thơm tràn đầy.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Cõi nước của Đức Phật ấy không có các nẻo ác, cũng không có người nữ, đều từ hoa sen hóa sinh ra, không có phiền não. Đức Như Lai ấy lúc thực hành đạo Bồ-tát có phát ra bốn nguyện lớn. Những gì là bốn?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào sinh vào nhà tà kiến, không có lòng tin thanh tịnh đối với Phật, Pháp, Tăng, xa lìa tâm Bồ-đề vô thượng, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, đêm tối vô minh tà kiến của người ấy được tiêu trừ, phát khởi niềm tin chân chánh, sâu xa nơi ngôi Tam bảo, không hề thoái chuyển cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào sinh vào nơi biên địa, do gần gũi bạn ác nên tạo ra các nghiệp dữ, không tu điều thiện, chưa từng được nghe danh tự Tam bảo, sau khi lâm chung bị đọa vào ba đường ác. Các chúng sinh ấy nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, được tiêu trừ nghiệp chướng, gặp tri thức thiện, không bị đọa vào cõi ác, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào thiếu thốn về y phục, thực phẩm, giường chiếu, thuốc thang và các vật dụng cần thiết, do đó, họ rất lo buồn, khổ sở, vì muốn tìm kiếm những thứ ấy nên tạo ra các nghiệp ác, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, người ấy có thiếu thốn điều gì đều được đầy đủ theo ý muốn, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào do nghiệp ác đời trước mà tranh giành, không giúp đỡ nhau, dùng cung tên, đao, gậy làm thương tổn lẫn nhau, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, tất cả đều khởi tâm Từ, không còn hại nhau, các ý nghĩ ác còn không sinh khởi huống nữa là muốn giết hại người khác, thường thực hành hỷ, xả, cho đến chứng đắc đạo quả Bồ-đề.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đó là bốn nguyện lớn vi diệu của Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác ấy đã phát nguyện khi thực hành đạo Bồ-tát. Nếu thiện nam, thiện nữ nào có lòng tin thanh tịnh, được nghe danh hiệu của Đức Phật ấy mà chí tâm cung kính, lễ bái, ân cần cúng dường, thọ trì, tụng niệm thì người ấy được tiêu trừ nghiệp chướng, tâm không hề thoái chuyển nơi quả vị Bồ-đề, đầy đủ trí túc mạng, sinh

ở chỗ nào cũng thường được gặp Phật, không bệnh tật, sống lâu, sau khi lâm chung được sinh về cõi nước của Đức Phật ấy, không bao giờ thiếu thốn về y phục, thực phẩm và những vật dụng cần thiết, mà vừa suy nghĩ liền có. Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đức Thế Tôn ấy đầy đủ vô lượng công đức như vậy. Cho nên, chúng sinh thường nên nhớ nghĩ đến Ngài, chớ để quên mất.

Lại nữa, này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Về phương Đông, cách đây bằng số cõi Phật nhiều như số cát trong chín sông Hằng, có thế giới tên là Thiện trụ bảo hải, Đức Phật ở đấy hiệu là Pháp Hải Thắng Tuệ Du Hý Thần Thông, đầy đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác... hiện đang thuyết pháp. Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đức Như Lai ấy lúc còn thực hành đạo Bồ-tát, có phát ra bốn nguyện lớn. Những gì là bốn?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tạo các nghiệp ác, gieo trồng cày cấy làm hại chúng sinh, hoặc khinh dể, lừa dối người khác, dùng binh khí ra chiến trận để giết hại, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, người ấy được đầy đủ của cải, không còn tìm cầu, thảy đều đủ đầy theo ý muốn, thường làm các việc thiện, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tạo mười nghiệp ác như sát sinh... do nhân này nên bị đọa vào địa ngục, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì người ấy được thành tựu mười hạnh thiện, không đọa vào cõi ác, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào không được tự tại, phải lệ thuộc vào người khác, hoặc bị bắt giam, xiềng xích, gông cùm, roi gậy đánh đập cho đến bị cực hình, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì nhờ thần lực này, người ấy được thoát khỏi những tai nạn nguy hiểm, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tạo các nghiệp ác, không tin Tam bảo, theo những kiến chấp sai lầm, quay lưng với giáo lý chân chánh, ưa thích các đường tà, chê bai kinh Phật, nói sai lời bậc Thánh, cung kính thọ trì theo sách vở ngoại đạo, tự mình làm rồi dạy cho người khác, nên tất cả đều mê lầm, sẽ bị đọa vào địa ngục, không lúc nào thoát khỏi, nếu được làm người thì sinh vào nơi tám nạn, xa lìa đạo chân chánh, luôn tối tăm không có mắt trí tuệ, những người như vậy nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trừ niệm, thì nhờ thần lực này, lúc lâm chung, luôn được chánh niệm, thoát khỏi các tai nạn, thường sinh vào những vùng đất văn minh, được niềm vui thù thắng, vi diệu cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đó là bốn nguyện lớn vi diệu của Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác ấy đã phát nguyện lúc còn thực hành đạo Bồ-tát. Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Cõi nước của Đức Phật ấy có đủ các công đức trang nghiêm giống như cõi nước của Đức Như Lai Diệu Bảo ở trên.

Lại nữa, này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Về phương Đông, cách đây bằng số cõi Phật nhiều như số cát trong mười sông Hằng, có thế giới tên là Tịnh lưu ly, Đức Phật hiệu là Dược Sư Lưu Ly Quang đầy đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác... hiện đang thuyết pháp. Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đức Thế Tôn ấy từ lúc mới phát tâm đến khi thực hành đạo Bồ-tát, đã phát mười hai nguyện lớn. Những gì là mười hai?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, ánh

sáng nơi thân tôi chiếu khắp vô biên thế giới, có đủ ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp trang nghiêm thân tướng, khiến cho hết thảy chúng sinh cũng giống như tôi.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, thân như lưu ly, trong ngoài đều thanh tịnh, ánh sáng rộng lớn chiếu soi khắp nơi, tia sáng tỏa như lưới và trang nghiêm hơn cả mặt trời, mặt trăng, khiến cho chúng sinh ở các nơi tối tăm trong núi Tu-di đều được thấy nhau, hoặc những người đang đi nơi đêm tối ở cõi này thấy được ánh sáng của tôi thì tất cả đều được sáng suốt, làm mọi việc theo ý muốn của mình.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, dùng vô lượng, vô biên phương tiện trí tuệ, khiến cho tất cả chúng sinh đều được đầy đủ vật dụng, không thể cùng tận.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào đi theo đường tà thì làm cho họ thực hành theo nẻo Bồ-đề chân chánh, nếu người thực hành theo thừa Thanh văn, Duyên giác thì cũng khiến cho họ được an trụ trong pháp Đại thừa.

Nguyện lớn thứ năm: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào tu hành thanh tịnh trong giáo pháp của tôi, thì tôi sẽ làm cho họ giữ trọn vẹn giới pháp, khéo léo phòng hộ ba nghiệp, không hề hủy phạm, cũng chẳng bị đọa vào cõi ác. Giả sử có người hủy phạm, khi nghe được danh hiệu tôi, liền siêng năng thọ trì, chí tâm phát lồ thì người ấy lại được thanh tịnh, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ sáu: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào các căn không đầy đủ, xấu xí, ít trí tuệ, bị dị tật bẩm sinh, các bệnh nan y... bị đủ các bệnh khổ như vậy bức bách, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì người ấy được thân thể đoan nghiêm, lành hẳn các bệnh tật.

Nguyện lớn thứ bảy: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào bần cùng khốn khổ, không nơi nương tựa, bị các bệnh ngặt nghèo, không có thuốc thang, nếu được nghe danh hiệu của tôi, thì các bệnh được lành, có nhiều quyến thuộc, đầy đủ tài sản, thân tâm an lạc, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ tám: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có người nào bị khổ sở về các sự khổ của thân nữ nên rất nhàm chán, phát nguyện bỏ thân nữ, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì ngay đời này, người ấy được chuyển thành thân nam, đầy đủ tướng trượng phu, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ chín: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, thì làm cho các chúng sinh thoát khỏi lưới ma, những ai ở trong các nẻo tà kiến, đều dẫn dắt họ phát sinh chánh kiến, dần dần tu tập theo các hạnh Bồ-tát, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ mười: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào bị vua quan bắt bớ, giam cầm, xiềng xích, đánh đập cho đến bị cực hình, lại thêm nhiều sự khổ sở, lo buồn liên miên, không lúc nào tạm dừng, nếu được nghe danh hiệu của tôi, thì nhờ oai lực, phước đức của tôi nên người ấy được thoát khỏi tất cả lo buồn, khổ sở, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ mười một: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào bị lửa đói khát hành hạ, vì tìm cầu miếng ăn nên tạo các nghiệp ác, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì trước hết, tôi sẽ cho họ thực phẩm hảo hạng, khiến họ được no đủ, về sau, tôi sẽ dùng pháp vị khiến họ an trụ trong an lạc thù

thắng, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Nguyện lớn thứ mười hai: Nguyện ở đời sau, khi tôi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, có chúng sinh nào thiếu thốn y phục, bị khổ sở vì muỗi mòng, lạnh, nóng, nếu được nghe danh hiệu của tôi, chí tâm trì niệm, thì người ấy liền được những loại y phục bậc nhất, những vật trang sức bằng ngọc báu, các loại âm nhạc, hương hoa đều được đầy đủ theo sở thích, không còn các khổ đau, cho đến chứng đắc quả vị Bồ-đề.

Này Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi! Đó là mười hai lời nguyện vi diệu bậc nhất của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác đã phát nguyện khi thực hành đạo Bồ-tát.

❑